

VIDAUS RINKOS DERINIMO
TARNYBA

(PREKIŲ ŽENKLAI IR DIZAINAS)

EUROPOS PILIEČIAI ir INTELEKTINĖ NUOSAVYBĖ: SUVOKIMAS, INFORMUOTUMAS IR ELGESYS

SANTRAUKA

Šiame moksliniame tyrime pateikiami kiekybinės apklausos rezultatai, kurie patikslinami ir papildomi kokybiniame etape ir apžvelgus literatūrą nustatytais įžvalgomis. Pirmoji išvadų grupė rodo, kad Europos piliečiai iš esmės palankiai vertina intelektinės nuosavybės teises (INT). Piliečių įsitikinimu, INT yra svarbus jų šalių ekonominės ir socialinės struktūros pagrindas. Be to, jie pritaria susijusiems reglamentams ir jų įgyvendinimo užtikrinimui. Vis dėlto rezultatai taip pat rodo, kad nors tik kas dešimtas europietis atvirai prisipažino per pastaruosius 12 mėnesių pažeidęs intelektinės nuosavybės teises, daugiau nei trečdalis jų patys toleruoja tokį elgesį.

Paradoksalu, tačiau šie du požiūriai, respondentų nuomone, nėra nesuderinami tarpusavyje. Didžioji dauguma ES piliečių tvirtai remia intelektinę nuosavybę, tačiau, jų manymu, tai, kad jie patys pažeidžia tas taisykles, gali būti pateisinama ribota perkamąja galia arba protestu prieš ekonomikos modelį, pagrįstą rinkos ekonomika ir aukščiausios klasės prekių ženklais. Šis akivaizdus prieštaravimas atskleidžia atotrūkį, susidariusį tarp bendrų principų (kurie būtų taikomi visuomenei bendrai) ir faktinių aplinkybių, pagrįstų pragmatiška ir tikriausiai labiau egoistine individualia gyvenimu.

Tokia padėtis iš dalies yra susidariusi dėl prasto intelektinės nuosavybės vertės supratimo ir dėl to, kad, didžiosios daugumos europiečių manymu, intelektinės nuosavybės apsauga visų pirma yra naudinga ne vartotojams ir jiems, kaip piliečiams, bet įmonėms ir menininkų elitui. Uždavus klausimą, kam intelektinės nuosavybės apsauga teikia didžiausią naudą, tik 11 proc. ES piliečių paminėjo vartotojus ir mažiau nei 20 proc. nurodė mažąsias ir vidutines įmones. Kita vertus, daugiau nei 40 proc. ES piliečių, atsakydami į minėtą klausimą, nurodė, kad intelektinės nuosavybės apsauga visų pirma yra naudinga didelėms bendrovėms ir garsiems menininkams, o kiek mažiau – išradėjams.

Todėl, atrodo, reikėtų imtis veiksmų siekiant parodyti, kuo intelektinė nuosavybė yra naudinga Europos piliečių kasdieniame gyvenime. Visų pirma tai pasakytina apie jaunąją kartą, kurios požiūris į intelektinę nuosavybę iš esmės skiriasi nuo kitų amžiaus grupių požiūrio.

TOLIAU PATEIKIAMOS PAGRINDINĖS MOKSLINIO TYRIMO IŠVADOS

I – EUROPIEČIAI TEIGIAMAI VERTINA INTELEKTINĖS NUOSAVYBĖS PRINCIPUS

Europiečiai teigiamai vertina intelektinę nuosavybę, kaip esminę savo šalies ekonominės ir socialinės struktūros sudedamąją dalį. Jie teigiamai vertina intelektinę nuosavybę ir pripažįsta, kad tai yra teisėtas būdas atlyginti už meninę kūrybą ir užtikrinti bei gerinti prekių ir paslaugų kokybę.

- 96 proc. ES piliečių sutinka, kad svarbu užtikrinti išradėjų, kūrėjų ir atlikėjų teisių apsaugą ir teisę gauti atlyginimą už savo darbą.
- 86 proc. ES piliečių sutinka, kad intelektinės nuosavybės apsauga yra svarbi, nes padeda gerinti ir užtikrinti prekių ir paslaugų kokybę.

ES piliečiai taip pat iš esmės pripažįsta svarbų intelektinės nuosavybės vaidmenį inovacijų kūrimo ir ekonominėje veikloje.

- 76 proc. ES piliečių sutinka, kad inovacijos ir intelektinė nuosavybė yra glaudžiai tarpusavyje susijusios ir negali būti viena nuo kitos atskirtos.

- 69 proc. sutinka, kad daug intelektualinės nuosavybės produktų ar paslaugų sukuriančios bendrovės, palyginti su kitomis bendrovėmis, kuria daugiau darbo vietų ir labiau skatina ekonomikos augimą.
- 67 proc. ES piliečių sutinka, kad jei nebūtų intelektualinės nuosavybės apsaugos, įsivyrautų ekonominis chaosas.

Teigiamai vertindami intelektualinės nuosavybės principus, didžioji dauguma europiečių kartu smerkia intelektualinės nuosavybės pažeidimus, tiksliau tariant, suklastotų prekių pirkimą. Toks elgesys yra priimtinas tik labai nedaugeliui ES piliečių.

- 84 proc. apklaustų ES piliečių nesutinka su teiginiu, kad „suklastotų prekių pirkimas yra priimtinas, jei tai yra prabangos prekių klastotės“.
- 79 proc. apklaustų ES piliečių nesutinka su teiginiu, kad „suklastotų prekių pirkimas yra priimtinas, jeigu jų gyvenamojoje vietoje nėra originalių atitinkamos rūšies prekių“.
- 74 proc. apklaustų ES piliečių nesutinka su teiginiu, kad „suklastotų prekių pirkimas yra priimtinas, kai originalių prekių kaina yra per didelė“.
- 81 proc. apklaustų ES piliečių sutinka su teiginiu, kad, „pirkdami suklastotas prekes, jie žlugdo verslą ir kenkia darbo vietoms“.
- 71 proc. apklaustų ES piliečių sutinka su teiginiu, kad, „pirkdami suklastotas prekes, jie remia vaikų darbą ir nelegalią prekybą“.

Iš esmės tik labai nedidelė dalis apklaustų Europos gyventojų nurodė pirkę suklastotas prekes ir (arba) neteisėtai siuntęsi interneto turinį: daugiau nei devyni iš dešimties europiečių teigia, kad per pastaruosius 12 mėnesių nepirko jokių suklastotų prekių ir neteisėtai nesisiuntė interneto turinio.

- 9 proc. apklaustų ES piliečių nurodė, kad per pastaruosius 12 mėnesių sąmoningai naudojosi neteisėta prieiga prie interneto turinio ir (arba) šį turinį siuntėsi arba naudojosi srautiniu duomenų siuntimu.
- 4 proc. apklaustų ES piliečių nurodė, kad per pastaruosius 12 mėnesių sąmoningai pirko suklastotas prekes, o 6 proc. nurodė, kad tai darė nežinodami, jog prekės yra suklastotos.

Vis dėlto, atsižvelgiant į demografinius duomenis, galima pateikti įdomių išvadų, kurios suteikia galimybę patikslinti rezultatus.

- Kalbant apie neteisėtą apsaugoto turinio internete atsisiuntimą ir prieigą prie jo pažymėtina, kad amžius yra labai svarbus veiksnys: 26 proc. 15–24 metų piliečių nurodė, kad per pastaruosius 12 mėnesių neteisėtai siuntėsi autorių teisėmis apsaugotą turinį arba naudojosi prieiga prie jo. Šis procentinis dydis atitinkamai mažėja pagal toliau nurodytas amžiaus grupes: 25–34 metų piliečiai sudaro 17 proc., 35–44 metų piliečiai – 9 proc., 45–54 metų piliečiai – 5 proc. ir 55 metų ir vyresnio amžiaus piliečiai – mažiau nei 2 proc.

- Kalbant apie suklastotų prekių pirkimą pažymėtina, kad moterų ir vyrų įpročiai nelabai skiriasi, tačiau vyrų, kurie per pastaruosius 12 mėnesių neteisėtai siuntėsi interneto turinį, yra dukart daugiau nei moterų (13 proc. vyrų ir 6 proc. moterų). Ši tendencija taip pat vyrauja 15–24 metų amžiaus grupėje, kurioje suklastotas prekes pirkusių vyrų ir moterų skaičius yra panašus (7 proc. vyrų ir 5 proc. moterų), o 15–24 metų vyrų, kurie nurodė, kad sąmoningai naudojami neteisėta prieiga prie interneto turinio ir (arba) šį turinį siuntėsi arba naudojami srautiniu duomenų siuntimu, dalis yra 10 procentinių punktų didesnė, palyginti su tos pačios amžiaus grupės moterimis (31 proc. vyrų ir 21 proc. moterų).
- Taip pat atrodo, kad tarp išsilavinimo lygio ir savanoriško suklastotų prekių pirkimo nėra ryšio, tačiau išsilavinimo lygis turi didelę įtaką, kai kalbama apie neteisėtą siuntimąsi ir (arba) naudojimąsi srautiniu duomenų siuntimu arba neteisėtą prieigą: 3 proc. europiečių, kurie baigė mokslus iki sulaukė 15 metų, nurodė, kad per pastaruosius 12 mėnesių neteisėtai siuntėsi autorių teisėmis apsaugotą turinį arba naudojami neteisėta prieiga prie tokio turinio. Šis procentinis dydis atitinkamai didėja: iki 6 proc. – tarp piliečių, kurie mokslus baigė sulaukė 16–19 metų, iki 10 proc. – tarp piliečių, kurie mokslus baigė sulaukė 20 metų, ir iki 27 proc. – tarp piliečių, kurie vis dar mokosi. Galiausiai padėtis yra skirtinga pačiose valstybėse narėse ir jį, be kita ko, priklauso nuo prisijungimo prie Europos Sąjungos datos: 13 proc. valstybių narių, kurios į ES įstojo po 2004 m., piliečių nurodė, kad per pastaruosius 12 mėnesių pirko suklastotas prekes, o likusiose 15 valstybių narių tokių piliečių yra tris kartus mažiau (tik 4 proc.). Tokio atotrūkio nėra neteisėto atsisiuntimo arba neteisėtos prieigos prie turinio srityse – jose skirtumai labai nedideli.

II – UŽ TEORINIO PRITARIMO INTELEKTINĖS NUOSAVYBĖS PRINCIPAMS SLYPI ŠIEK TIEK SUDĖTINGESNĖ IR KARTAIS PRIEŠTARINGA TIKROVĖ

Prima facie išvadose bendrais bruožais aprašomas teorinis intelektinės nuosavybės suvokimas. Vis dėlto jį reikėtų lyginti su išsamesne subjektyvia analize.

Europiečiai labai skirtingai supranta intelektinę nuosavybę ir susijusias sąvokas. Tai atskleidžia didelį atotrūkį tarp asmeninio (subjektyvaus) ir patvirtinto (objektyvaus) supratimo.

Tarp europiečių nurodyto subjektyvaus intelektinės nuosavybės supratimo ir objektyvių faktinių turimų žinių yra aiškus prieštaravimas ir atotrūkis.

Trys ketvirtadaliai europiečių teigia, kad supranta sąvoką „intelektinė nuosavybė“ ir susijusias sąvokas, pvz., patentai, autorių teisės, prekių ženklai ir pan.

- 73 proc. apklaustų ES piliečių nurodė, kad gerai supranta sąvoką „intelektinė nuosavybė“.
- 85 proc. apklaustų ES piliečių nurodė, kad gerai supranta sąvoką „autorių teisės“.
- 79 proc. apklaustų ES piliečių nurodė, kad gerai supranta sąvoką „patentas“.

Vis dėlto, atsižvelgiant į su objektyviomis žiniomis susijusius rodiklius, galima teigti, kad subjektyvus supratimas šių žinių neatitinka. Tik 13 proc. europiečių gerai žinojo, ką reiškia sąvoka „intelektinė nuosavybė“, 51 proc. piliečių žinios buvo vidutinės, o 37 proc. – prastos.

- 46 proc. apklaustų europiečių žino, kad teiginys „po tam tikro laikotarpio kiekvienas asmuo gali teisėtai daryti patentuotų išradimų kopijas“ yra teisingas.
- 34 proc. apklaustų europiečių žino, kad teiginys „geografinės nuorodos yra ant gaminių pateikiama informacija apie gamintoją, kuriam turi būti adresuojami nusiskundimai“ yra neteisingas.
- 44 proc. apklaustų europiečių žino, kad teiginys „gaminio dizaino negalima apsaugoti; galima apsaugoti tik logotipus ir gaminio pavadinimą“ yra neteisingas.

Apibendrinant galima teigti, kad europiečiai apie intelektinę nuosavybę ir pagrindines su ja susijusias sąvokas žino tik iš nuogirdų, tačiau nesupranta tikrojo jų turinio.

Antrasis veiksny, kuris turėtų daryti įtaką tvirtam europiečių teigiamam intelektinės nuosavybės principų vertinimui, yra šis: mintis, kad intelektinės nuosavybės pažeidimus būtų galima pripažinti teisėtais, tam tikrais atvejais yra toleruojama.

Reikšminga europiečių mažuma (apytiksliai trečdalis) nesmerkia prekių klastojimo, nes tai yra „protinga“ priemonė perkamajai galiai išlaikyti ir „protestui išreikšti“ prieš žinomus aukščiausios klasės prekių ženklus ir nesubalansuotą ekonomikos sistemą.

Asmenys gali smerkti prekių klastojimą etiniu požiūriu ir pripažinti, kad jis sukelia neigiamas makroekonominės pasekmes, tačiau iš asmeninės perspektyvos ir atsižvelgdami į asmeninę naudą, jie gali palankiau vertinti prekių klastojimą.

- 34 proc. apklaustų ES piliečių sutinka su teiginiu, kad „suklastotų prekių pirkimas sudaro sąlygas greitai įsigyti norimus daiktus ir kartu išsaugoti perkamąją galią“.
- 38 proc. apklaustų ES piliečių sutinka su teiginiu, kad „suklastotų prekių pirkimas yra būdas išreikšti protestą ir išlikti nepriklausomam nuo rinka pagrįstos ekonomikos ir žinomų aukščiausios klasės prekių ženklų“.

Šis suvokimas visoje ES nėra vienodas. Jis daugiau ar mažiau priklauso nuo respondentų amžiaus, išsilavinimo ir gyvenamosios šalies. Su dviem teiginiais (suklastotų prekių pirkimas kaip „protesto išraiška“ ir (arba) „protingas pirkimas“) susiję rodikliai yra panašūs.

- **Atrodo, kad amžius yra svarbus kintamasis, į kurį reikia atsižvelgti.** Kuo jaunesnis ES pilietis, tuo labiau jis yra linkęs sutikti su šiais teiginiais. 49 proc. 15–24 metų ES piliečių sutinka, kad suklastotos prekės pirkimas gali būti vertinamas kaip „protesto išraiška“. Šis rodiklis nuosekliai mažėja vyresnio amžiaus ES piliečių grupėse: su tuo sutinka 44 proc. 25–34 metų piliečių, 38 proc. 35–44 metų piliečių, 35 proc. 45–54 metų piliečių, 34 proc. 55–64 metų piliečių ir 32 proc. 65 metų ir vyresnio amžiaus piliečių. Kita vertus, 52 proc. 15–24 metų ES piliečių sutinka, kad suklastotos prekės pirkimas sudaro sąlygas „protingai apsipirkti“. Šis rodiklis taip pat nuosekliai mažėja vyresnio amžiaus ES piliečių grupėse: taip mano 39 proc. 25–34 metų piliečių, 34 proc. 35–44 metų piliečių, 31 proc. 45–54 metų piliečių, 29 proc. 55–64 metų piliečių ir 25 proc. 65 metų ir vyresnio amžiaus piliečių.

- Suvokimas taip pat labai priklauso nuo respondentų užsiėmimo. 50 proc. darbo ieškančių ES piliečių, palyginti su 38 roc. ES vidurkiu, sutinka, kad suklastotos prekės pirkimas gali būti laikomas tam tikra „protesto išraiška“. Šie rodikliai taip pat yra didesni tarp „prižiūrėtojų ir darbų vykdytojų“ (46 proc.) ir „fizinį darbą dirbančių darbuotojų“ (44 proc.), o didžiausias – tarp „studentų“ (50 proc., t. y. didžiausias sutikimo lygmuo tarp visų vertintų profesinių grupių).
- Išsilavinimo lygis šiuo klausimu neturi tiesioginės įtakos rezultatams. Vis dėlto galima atkreipti dėmesį į tai, kad tarp ilgiausiai besimokiusių piliečių (kurie mokslą baigė sulaukę daugiau nei 20 metų) sutinkančiųjų yra mažiausia (35 proc. piliečių sutinka, kad suklastotų prekių pirkimas gali būti laikomas tam tikra protesto išraiška).
- Iš esmės sutikimo su šiais dviem teiginiais lygis daug didesnis valstybėse narėse, kurios į ES įstojo po 2004 m. (45 proc. piliečių sutinka, kad suklastotų prekių pirkimas gali būti laikomas tam tikra protesto išraiška), nei kitose valstybėse narėse (36 proc.).

Jauniausios kartos europiečių suvokimo ir požiūrio analizė rodo, kad 15–24 metų piliečiai labiausiai toleruoja prekių klastojimą ir neteisėtą atsisiuntimą.

Be pirmiau minėtų rezultatų, jaunoji karta ypač yra linkusi manyti, kad neteisėtas atsisiuntimas arba prieiga prie autorių teisėmis apsaugoto turinio yra priimtinas veiksmas, nors daugelis jos atstovų iš esmės teigiamai vertina kertinius intelektinės nuosavybės principus .

- 22 proc. europiečių mano, kad neteisėtas autorių teisėmis apsaugoto turinio siuntimas arba neteisėta prieiga prie jo yra priimtina, jeigu respondento šalyje nėra kito teisėto būdo gauti tą turinį. Šis rodiklis yra 20 procentinių punktų didesnis tarp 15–24 metų piliečių (42 proc.).
- 42 proc. europiečių mano, kad neteisėtas autorių teisėmis apsaugoto turinio siuntimas arba neteisėta prieiga prie jo yra priimtina, kai toks turinys naudojamas asmeniniais tikslais. Šis rodiklis yra 15 procentinių punktų didesnis tarp 15–24 metų piliečių (57 proc.).

Klausimų, susijusių su pagrindiniais intelektinės nuosavybės naudos gavėjais, analizė gali padėti paaiškinti pirmiau aprašytą paradoksalią situaciją.

Uždavus klausimą, kam tenka didžiausia intelektinės nuosavybės apsaugos nauda, apytiksliai tik dešimtdalis europiečių nurodė „vartotojus“, t. y. save, o daug dažniau pagrindiniais su intelektinės nuosavybės taisyklėmis ir jų vykdymo užtikrinimu susijusios naudos gavėjais buvo nurodomos didelės bendrovės ir sėkmės sulaukę menininkai.

Tai gali paaiškinti požiūrį, kad intelektinė nuosavybė iš esmės tenkina elito interesus, ir rodo, jog visiems Europos piliečiams teikiamos intelektinės nuosavybės nauda suprantama menkai arba ši nauda nepripažįstama visai.

Teisėti pasiūlymai

Šioje dalyje ypatingas dėmesys buvo skiriamas teisėtiems pasiūlymams, susijusiems su prieiga prie įprasto autorių teisėmis apsaugoto turinio internete (t. y. muzikos, filmų, televizijos laidų, knygų, tiesioginių sporto varžybų transliacijų, nuotraukų, dienraščių arba vaizdo žaidimų).

Žmonių informuotumas apie pasiūlymus teisėtai atsisiųsti turinį iš esmės priklauso nuo turinio rūšies. Šiuo atveju informuotumas yra didelis muzikos srityje (65 proc. europiečių žino, kad jų šalyje pateikiami teisėti pasiūlymai atsisiųsti muziką arba naudotis srautiniu jos siuntimu); daugiau nei pusė europiečių žino apie tokius pasiūlymus, susijusius su filmais (56 proc.), dienraščiais (55 proc.), televizijos serialais (51 proc.) ir knygomis (50 proc.); mažiau nei pusė europiečių žino apie tokius pasiūlymus, susijusius su vaizdo žaidimais (46 proc.), nuotraukomis (46 proc.) ir tiesioginėmis sporto varžybų transliacijomis (44 proc.).

Informuotumo apie internete pateikiamus teisėtus pasiūlymus laipsnis kiekvienoje šalyje yra skirtingas. Kad ir kokia būtų siūlomo turinio rūšis, apie teisėtus pasiūlymus geriausiai žinoma šiaurės Europos šalyse (Danijoje, Švedijoje, Suomijoje), anglosaksų šalyse (Jungtinėje Karalystėje, Airijoje), Belgijoje ir Nyderlanduose. Visiškai kitokia padėtis yra Kroatijoje, Bulgarijoje, Rumunijoje, Lenkijoje, Maltoje ir Italijoje, kuriose apie teisėtus pasiūlymus žinoma mažiausiai, ir, palyginti su Europos vidurkiu, šiose šalyse informuotumo rodiklis yra daug mažesnis. Jaunoji karta yra daug geriau informuota apie teisėtus pasiūlymus, be kita ko, jaunimas dažniausiai siunčiasi turinį neteisėtai. Kad ir kokia būtų siūlomo turinio rūšis, jaunosios kartos informuotumas apie teisėtus pasiūlymus yra ne mažiau kaip aštuoniais procentiniais punktais didesnis, palyginti su Europos vidurkiu.

- 83 proc. 15–24 metų europiečių žino apie internete pateikiamus teisėtus pasiūlymus, susijusius su muzika.
- Daugiau nei du trečdaliai 15–24 metų europiečių žino apie internete pateikiamus teisėtus pasiūlymus, susijusius su filmais (67 proc.) arba televizijos serialais (65 proc.).
- Šeši iš dešimties respondentų teigia, kad žino apie teisėtos prieigos prie dienraščių (63 proc.), nuotraukų (62 proc.) ir knygų (60 proc.) būdus.
- Didelė dalis jaunimo žino apie teisėtos prieigos prie vaizdo žaidimų (55 proc.) ir tiesioginių sporto varžybų transliacijų (55 proc.) būdus.

Europiečiai palankiai vertina šių teisėtų pasiūlymų kokybę ir įvairovę. Vis dėlto neteisėti pasiūlymai dar nemažai daliai (apytiksliai trečdaliui) 15–24 metų europiečių yra patrauklesni.

- 55 proc. europiečių pritaria nuostatai, kad „teisėtų paslaugų teikėjų siūlomo turinio kokybė yra tokia pat gera, kaip ir neteisėto turinio siūlytojų“; su šia nuostata nesutinka 27 proc. europiečių. Tarp geriau su abiem alternatyvomis susipažinusių, t. y. jaunosios kartos, europiečių šis rodiklis siekia atitinkamai 63 proc. ir 33 proc. tarp 15–24 metų europiečių ir 61 proc. ir 30 proc. – tarp 25–34 metų europiečių. Vadinasi, trečdalis Europos jaunimo mano, kad neteisėtas turinys yra geresnės kokybės.
- 50 proc. europiečių pripažino, kad teisėtų pasiūlymų įvairovė nėra kiek nenusileidžia neteisėtų pasiūlymų įvairovei; tam nepritarė 30 proc. europiečių. Šis rodiklis siekia atitinkamai 55 proc. ir 39 proc. tarp 15–24 metų europiečių ir 54 proc. ir 37 proc. – tarp 25–34 metų europiečių. Beveik keturi iš dešimties jaunų europiečių teigia, kad neteisėto turinio internete pasiūla yra didesnė, palyginti su teisėtai siūlomu turiniu.

- 19 proc. europiečių domėjosi, ar svetainė, kurioje būtų galima atsisiųsti muzikos arba vaizdo įrašų, yra teisėta, ar ne, o 12 proc. europiečių iš tikrųjų aiškinosi, ar svetainė, iš kurios galima atsisiųsti turinį, yra teisėta, ar ne. Reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad šie rodikliai yra daug didesni tarp 15–24 metų europiečių, nes 42 proc. šios amžiaus grupės respondentų domėjosi, ar svetainė, kurioje būtų galima atsisiųsti muzikos arba vaizdo įrašų, yra teisėta, ar ne, o 26 proc. respondentų iš tikrųjų aiškinosi, ar svetainė, iš kurios galima atsisiųsti turinį, yra teisėta, ar ne.

Teisėtų pasiūlymų pateikimas ir informuotumas apie juos galėjo turėti įtakos neteisėtai atsisiuntimo veiklai, nes 80 proc. europiečių sutiko su teiginiu, kad „esant teisėtam pasiūlymui, pirmenybę teiktų prieigai prie turinio, galimybei jį atsisiųsti ir (arba) naudotis srautiniu duomenų siuntimu per autorizuotas sistemas ir nedarytų to neteisėtai“. Su šiuo teiginiu sutiko lygiai tiek pat 15–24 metų europiečių.

